

[Tholstrup.]

Tipningen kunne lige så godt være opdelt i ti forskellige selskaber med hver sit formål, men nu har vi altså givet tipningen som monopol til idrætten, og så tror idrætsfolkene minsandten, det er deres penge. Det, de afleverer, er det, som man undertiden må aflevere for at have en eneretsbevilling. Der er andre her i samfundet, der må aflevere noget på lignende måde, og hvis det kan bremse spillelidenskaben, er jeg tilhænger af, at der ikke bliver givet los på det punkt.

Man ser også, at det ædle formål undertiden modarbejdes direkte ved denne lov. Jeg har her en beretning fra Øster Brønderslev idrætsforening, hvori der klages over, at vi har vedtaget tipstjenesten her i folketinget. Nu kniber det nemlig for de små foreninger at skaffe penge til deres lokale idræt, for tipstjenestemidlerne når efter formandens opfattelse ikke så langt ud; de når ikke ud til disse små foreninger, og de kan ikke selv skaffe sig midlerne der, hvor de hentede dem før. Folk siger: vi vil hellere spille i tipstjenesten, for dér har vi dog en chance for at vinde. Så får de små foreninger ikke det, de plejer at få til at opretholde de lokale idrætsforeningers økonomi.

Jeg må derfor anbefale at stemme imod både ændringsforslaget og underændringsforslaget i betænkningen og imod kommunisternes underændringsforslag udenfor betænkningen.

Da jeg ikke kan se, at det kommunistiske dagsordensforslag på nogen måde kan hemme spillelidenskaben, tror jeg heller ikke, det kan finde nogen sympati hos os. Jeg vil derimod stemme for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards underændringsforslags første 7 linier, og jeg må altså forlange delt afstemning om dette forslag. Ifølge det bibeholdes de 50 000 kr. som maksimumsgevinst, medens der i betænkningen foreslås 100 000 kr., og begrænsningen til 48 enkelttips fastholdes. Den anden del af underændringsforslaget, de sidste 9 linier, som giver en vis garanti for, at der bliver så og så meget til idrætsformål, mener jeg ikke har interesse. Jeg tror, at idrætsfolkene får rigeligt allerede. Hvis idrætten skal fremmes mere, er det langt sundere, at ungdommen selv direkte hjælper til og betaler for det, den nyder.

Brodthagen: Under denne debat om tipstjenesten, der skal hjælpe idrætten, har jeg gang på gang, når jeg har hørt de ærede ordførere, stillet mig selv det spørgsmål: Hvor mange af de ærede ordførere har nogensinde selv været aktive idrætsmænd? Hvor mange af de ærede ordførere har en særlig tilknytning til idrætsforeninger? For mit eget vedkommende kan jeg sige, at jeg har været aktiv idrætsmand i ca. en snes år, og jeg har haft intimt kendskab til dansk idrætsbevægelse i de sidste 50 år. Men jeg er ikke enig i de betragtninger, der fremføres her om, at dansk idrætsbevægelse er noget, man skal støtte udover alle grænser.

I Dansk Boldspil-Unions officielle organ, „Dansk Boldsport“, stod der for nogen tid siden en artikel, skrevet af en af de mest kendte idrætsledere, vi har i vort land, en idrætsleder, igennem hvis hænder, om jeg kan bruge det udtryk, er gået tusinder af unge. Jeg beder om tilladelse til at citere et par linier af denne artikel. Efter et par indledende bemærkninger om selve ungdomsarbejdet skriver denne mand:

„Det er imidlertid ikke af samfunds-idealistiske grunde, at klubberne sætter så meget ind på dette ungdomsarbejde, men udelukkende med det ene for øje at „producere“ kvalificerede spillere til 1. holdet.“

Jeg understreger, at denne artikel har stået i dansk boldsports officielle organ.

Jeg går ud fra, at ærede medlemmer er klar over, at der indenfor dansk fodbold i øjeblikket er stærke kræfter i bevægelse for at få indført professionel fodbold her i landet. Hvis man med dette for øje ser på udvalgets betænkning med bemærkningen om, at man nu vil give Dansk Boldspil-Union 200 000 kr. til dens ungdomsarbejde, kan man udmærket godt stille brikkerne op på den måde, at hvis de kræfter sejrer, som indenfor dansk fodboldspil er i bevægelse for professionalismens indførelse, bl. a. med dagpenge til 1. divisions klubberne, kommer vi altså til her i folketinget at vedtage, at der forlods skal stilles 200 000 kr. til rådighed for dansk professionalismes skole. (*Thisted Knudsen:* Det er ikke rigtigt!). Det er helt rigtigt.

Der er her brugt ordet kulturfaktor om idrætten. Jeg har haft meget med idræt at gøre, og jeg skal ikke sige, at idrætten ikke